

τοῦ ἔκαμε ἓνα σκρίτον πὼς τοῦ χρεωστεῖν 33 ρεάλια τὸ ὁποῖο σκρίτον τὸ ἐπρεζεντάρησεν ἐδῶ πρεζέντε καὶ λέγειν ἔττιν ὅτιν συνλογιζόμενος διὰ τὸ ὄφελον τῆς ψυχῆς του καὶ τῆς ποτέ του συνβίας ἐφωτίστην καὶ ἐσυνλογίστην καὶ ἤρε εὖλογον καὶ ἀρμόδιο ὅτιν νὰ ἀφήσῃ τὴν προλεγομένη κάμαρα καὶ τὸ ἴδιο σκρίτον τοῦ ἄνω λεγομένου ἀφέντη βικάριου διὰ ψυχικὴν του σωτηρίαν καὶ τῆς ποτέ του συνβίας. Ὅθεν τὴν σήμερον ἐνμπροσθε καμοῦ τοῦ νοτάριου καὶ τῶν κάτωθεν ἀξιοπίστων μαρτύρων ὁ ρηθεὶς μισερ Μιχαλάκης δίνει εἰς τὸ χέριν τοῦ εἰρημένου ἀφέντη βικάριου τὸ προλεγόμενο ἄνωθεν σκρίτον καὶ νὰ ἔχῃ καὶ τὴν λεγομένη κάμαρα καὶ νὰ γροικᾶται διὰ ντονατζιὸν καὶ ψυχικὸν καθὼς εἶναι ὅλες οἱ ντονατζιόνες καὶ τὰ ψυχικὰ μὲ κράτηξην καὶ κοντετζιὸν ὅτιν ὁ εἰρημένος ἀφέντης βικάριος νὰ εἶναι ὀμπλιγάδος εἰς ὅλην τὴν ζωὴν εἰς τὰς θεῖες μυσταγωγίας ὅπου λατρεύειν καὶ εἰς τὰς δέησές του νὰ μνημονεύῃ καὶ νὰ παρακαλῇ τὸν ἀφέντην τὸν Θεὸν διὰ τὴν σωτηρίαν τῆς ψυχῆς του λεγομένου Μιχαλάκη καὶ τῆς ποτέ του συνβίας καὶ πάλι τὴν αὐτὴν ντονατζιὸν ποὺ κάνει εἰς τὸν αὐτὸν ἀφέντην παπᾶ καὶ ὅχιν εἰσὲ ἄλλον τὴν νικάνει καὶ διὰ πολλὰς χάρες καὶ καλωσύνες ὅπου ἐγνώρισεν ἀπὸ λόγουν του καὶ ὅπου τὸν ἐγνωρίζειν πὼς θέλει τοὺς μνημονεύειν μὲ σπλάχος καὶ μὲ ἀλάθαστην γνώμην ...».

ΠΡΟΙΚΟΣΥΜΦΩΝΟ. Η ΕΠΙΖΩΣΑ ΣΥΖΥΓΟΣ ΔΙΑΤΗΡΕΙ ΤΗΝ ΕΠΙΚΑΡΠΙΑ ΤΩΝ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΚΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ ΤΟΥ ΑΠΟΘΑΝΟΝΤΟΣ ΣΥΖΥΓΟΥ, ΥΠΟ ΤΗΝ ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΗ ΟΤΙ ΠΑΡΑΜΕΝΕΙ ΣΕ ΧΗΡΕΙΑ
1687, 5 Φεβρουαρίου

«... ἐδῶ παρὼν ἡ ἀρχόντισσαν κυρία Ἐνκατερίνα ἡ συνβία τοῦ ἄνωθεν μακαρίτην μισερ Φιλιππῆ καὶ ἀπὲ τὸ ἄλλο μέρος ὁ εὐγενὴς μισερ Παντολέος Σουμμαρούπας συνφωνία ὑπανδρείας καὶ καθαρὸν συνοικέσιον θέλουν καὶ ποιοῦσιν τὰ αὐτὰν μέρη ὅπως σὺν Θεὸν ἅγιο νὰ ἐπάρῃ ἡ ἄνωθεν κυρία Ἐνκατερίνα γαβρὸν εἰς τὴν ἑαυτῆς ἀρχοντοπούλα κυρία Κριμέντζα τὸν ἀρχοντόπουλον τοῦ ἄνωθεν μισερ Παντολέου ὀνόματι Μιχέλην εἰς ἄνδρα τῆς νόμιμον καὶ εὐλογητικὸν καθὼς ὀρίζει ἡ ἁγία τοῦ Θεοῦ καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν ἐκκλησίαν. Οὕτως τὴν ἐθέλει καὶ ὁ ρηθεὶς μισερ Παντολέος τὴν αὐτὴν ἀρχοντοπούλα κυρία Κριμέτζα εἰς γυναῖκα νόμιμον καὶ εὐλογητικὴν εἰς τὸν ἑαυτοῦ ἀρχοντόπουλον τὸν μισερ Μιχέλην καθὼς διακελεύου οἱ θεῖοι καὶ ἱεροὶ νόμοι τῆς καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας καὶ τὰ ἐξῆς ... Τὰ πράματα τῆς νύφης κατὰ τὴν κοντετζιὸν ὅπου κάνει ὁ μακαρίτης ὁ πατέρας τῆς οὕτως νὰ εἶναι κατὰ τὴν διαθήκην του κἀνοντας καὶ κοντετζιόνες ὁ μισερ Παντολέος τοῦ υἱοῦ του ὅτιν εἰ μὲν καὶ οἰκονομήσῃ ἀφέντης ὁ Θεὸς καὶ κάμουν παιδιὰ ἐκ τῆς σαρκὸς του ἢ νὰ εἶναι ὅσαν τοῦ τάξουσιν αὐτινοῦ καὶ τῶν μαιδίων τος, εἰ δὲ ὁ Θεὸς νὰ μὴν τ' ὀρίσῃ καὶ ἀποθάνῃ ἄκληρος νὰ στρέφονται εἰς τοὺς πλέα πρόξιμους ἐδικοὺς κατὰ τὴν τάξιν τοῦ τόπου καὶ ὁ Θεὸς νὰ μὴν τὸ ὀρίσῃ καὶ ἤθελε ἀποθάνῃ ὁ γαμπρὸς πρὶ τῆς νύφης τὰ πράματά του νὰ τὰ καρποτρῶγῃ ἢ νύφην ἕως ποτὲ κρατεῖν τὴν τιμὴν του καὶ ἔττι νὰ γροικᾶται καὶ διὰ τὴν νύφην ...».

330

1680-1784. Ἰδιωτικά δικαιοπρακτικά έγγραφα. Σοποτός (Αχαΐα).

Ν. Παπαδόπουλος, «Δικαιοπρακτικά έγγραφα Σοποτοῦ (ΙΖ'- ΙΗ' αἰ.)», *Ἐπετηρὶς τῶν Καλαβρύτων* 8 (1976), σ. 118-131, αρ. 1-15.